A°. 1814. N. 146.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 7. December.

ITALIEN.

NAPELS *den* 14. *November.* H. K. H. de Prinses van Walles, aan boord van het Siciliaansche Fregat *de Carolina* gestapt zijnde, heeft zich met hetzelve naar het schip van den Engelschen Kommandant, op deze Reede gestationeerd, begeven, door hetwelke Hoogstdezelve met alle de aan haren rang verschuldigde eerbewijzingen, ontvangen is. Het geheele Engelsche Eskader lag op de Reede geschaard. H. K. H. heeft haar genoegen over den goeden toestand der Equipagien betuigd en scheen zeer voldaan te zijn over het feest hetwelk men voor haar bereid hadt. Zij heeft, vergezeld van verscheidene leden van het korps Diplomatiek, en vele Officieren, zoo van de Land als Zeemagt der Napolitaansche Armée, welke de eer hadden hun hof bij die Vorstin te maken, verscheidene uren aan boord van het gezegde schip doorgebragt. Gedurende den tijd dat H. K. H. zich aan boord van de *Carolina* bevond, wapperden de vereenigde Siciliaansche en Engelsche Vlaggen van dat vaartuig. Heden zal er groot Cercle op het Paleis zijn.

Alle de vreemdelingen van aanzien, zoo als ook de voornaamste leden van het Gouvernement, haasten zich hunne opwachtingen bij H. K. H. te maken.

Er heeft in de Staatkundige betrekking met Weenen, eene groote drukte plaats. Ons Hof schijnt zonder bekommering te zijn. Zelf zegt men, dat met den 1. Januarij aanstaanden, de Burger Garde in het geheele Koningrijk, afgedankt zullen worden. De Provintien zijn in eene volmaakte rust.

BOLOGNA *den* 15. *November.* Eergisteren heeft de Heer *Prohaska*, Kolonel der Husaren van den Prins Regent van Engeland, aan zijn Regiment den kostbaren Standaart aangeboden welken door den Paus aan hetzelven ten geschenke gegeven is. Vervolgens heeft hij drie Decoratien van de Koninklijke Orde van Napels, uitgedeeld. Deze Decoratien waren hem door Z. M. Koning *Joachim* toegezonden om dezelven ter hand te stellen aan die drie Militairen welke zich onder zijne oogen in den laatsten Veldtogt, het voortreffelijkste gedragen hebben.

BOLOGNA *den* 18. *November.* Zijne Exc. de Baron *Eckart*, Kommandant dezer Stad, heeft eenen Kourier uit Weenen ontvangen, welke met zeer dringende Depeches voor Z. K. H. den Groothertog van Toskanen en het Eiland Elba, belast was.

Zijne Exc. heeft verscheidene veranderingen in het Koninklijk Paleis doen maken. De Intendant der Domeinen had reeds alvorens bericht ontvangen dat een persoon van aanzien, door deze Stad zoude passeren en zich eenigen tijd ophouden.

Onze Stad is bij aanhoudenheid zeer onzeker over derzelver toekomstig lot. Tot nog toe is niets dienaangaande beslist.

Verscheidene personen van aanzien hebben zich naar Weenen begeven, en men vreest dat verscheidene Huisgezinnen des Lands zich met ter woon in Toskanen zullen nederzetten.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 23. *November.* De Luitenant Generaal Baron *von Koller* heeft, alvorens zich naar het Eiland Elba te begeven, eene lange konferentie met den Minister van Buitenlandsche Zaken gehad, en vervolgens nog een Mondgesprek met Lord *Castlereagh* gehouden.

In de Konferentien, en inzonderheid in de Kanselarijen van de Ministers der groote Mogendheden, in dewelken alle de punten die in de Konferentie overwogen moeten worden, in gereedheid worden gebragt, heeft bij voortduring de grootste werkzaamheid plaats. Wat de onderhandelingen zelve aanbelangt, dezen zijn met zulk eenen digten sluijer bedekt, dat niemand nog een punt van denzelven heeft kunnen opligten. Men verzekert dat alle de tijdingen welken eerst te Weenen, en vervolgens in andere Landen in omloop gebragt worden, zoo met betrekking tot Polen, Saxen, Italien, als Duitschland, bloote gissingen en niets meerder, zijn. Het is zeer zeker dat het lot van Polen nog niet stellig beslist is, niettegenstaande het overijld vertrek van den Grootvorst *Konstantijn* naar Warschau voor een oogenblik heeft doen vermoeden dat alles dienaangaande geregeld ware. Het lot van Saxen afhangende van de beslissing welke omtrent Polen genomen zal worden, kan men de bezetting door Pruissen niet anders beschouwen dan als eene vervanging van het Russisch Gouvernement, hetwelk uit naam der Geallieerde Mogendheden dat Koningrijk als een overwonnen Land bestuurde. Ook is er tot heden geene Proclamatie van zijne Pruissische Majesteit verschenen, daar toch de aanwinst van Land al te belangrijk is, dan dat die Monarch verzuimd zoude hebben aan zijne nieuwe onderdanen hunne pligten en zijne oogmerken met hun te doen kennen. Dezelfde onzekerheid heeft omtrent het lot van Italien plaats. Dan niettegenstaande dit laatste, is het algemeen gevoel, dat de Republiek van Genua, zoo als de Prins *von Metternich* zulks aan de Genuesche Gedeputeerden heeft verklaard, met de Staten van den Koning van Sardinien tot schadevergoeding van dat gedeelte van Savoijen hetwelk aan Frankrijk afgestaan is, zal vereenigd worden. Dan zelf ook dit is nog geene afgedane zaak, zoo lange Engeland zijne toestemming daartoe niet gegeven heeft. Men weet dat Genua voor den Koophandel van Engeland van het grootste aanbelang is. Wat Duitschland aanbelangt, de algemeene Kommissie belast om alles te regelen wat dat Land aangaat, deze is wel werkzaam, dan er zijn nog geene beslissingen door dezelve genomen, publiek gemaakt. Naar men zegt is de officiele bekendmaking van het Kongres, welke men op den 15. dezer te gemoet zag, tot op den 1. December uitgesteld.

De zaken over dewelken het Kongres uitspraak moet doen zijn al te veelvuldig en al te sterk tegen elkanderen inloopende, dan dat men redelijker wijze zoude kunnen denken dat eenige weinige konferentien en de bijeenkomst van eenige weken van de voornaamste Souvereinen en de bekwaamste Staatsmannen voldoende zouden zijn, om die belangrijke beslissingen daar te stellen, welken aan Europa deszelfs evenwigt en aan de Volken den Vrede en de Rust, terug moeten geven. Het is dus, niettegenstaande de wenschen welke men gedaan heeft om dit spoedig tot stand gebragt te zien, waarschijnlijk dat het Kongres nog lange zal duren. Tot een bewijs hier van kan dienen, dat alle de Ministers der groote Mogendheden hunne Hotels voor nog eene maand na den 1. December, hebben ingehuurd, en dat men alhier niet in het minste van het vertrek der geallieerde Souvereinen, hoort spreken. Ook kan het niet wel anders zijn, indien men zich herinnert hoe lange de Kongresen van Utrecht, Westphalen en Rijswijk, geduurd hebben.

VAN DE SAXISCHE GRENZEN *den* 16. *November.* De Saxers zijn van hunne neerslagtigheid terug gekomen sedert zij onderrigt zijn dat er te Weenen nieuwe zeer aanmerkelijke tusschenkomsten ten hunnen aanzien hebben plaats gehad.

FRANKRYK.

PARYS *den* 1. *December.* De Kamer der Afgevaardigden heeft aan den Koning verzogt, eene opgave der schulden te doen, welke door Zijne Majesteit en de Prinsen van Hoogstdeszelfs Huis, gedurende hun verblijf buiten Frankrijk, in vreemde Landen gemaakt zijn. Zijne Majesteit heeft aan dit verzoek voldaan, en eergisteren droeg de Graaf *de Blacas*, Minister van het Huis des Konings ten dien einde eene Wet voor, waarbij bepaald word, dat deze schulden, bedragende eene som van 30 millioenen Francs, na dat de deugdelijkheid derzelve gebleken zal zijn, door eene gelijke som inschrijvingen op het Grootboek der doorloopende Schuld, zal worden afbetaald, en dat de Interest dier som uit de civiele lijst door Zijne Majesteit zal worden voldaan, tot zoo lange de Financien van den Staat de geheele afdoening dier som zal toelaten.

Onze Dagbladen deelen thans onderscheidene berichten omtrent den staat der onderhandelingen bij het Kongres te Weenen mede; als onder anderen het volgend Uittreksel van eenen partikulieren Brief uit Weenen, in dato den 20. November:

Men blijft bij aanhoudenheid de hoop koesteren dat de algemeene onderhandelingen eenen gelukkigen uitslag bekomen zullen; intusschen worden dezelven onstuimig en schijnen meer en meer te verwarren. Pruissen heeft buitengewone pogingen aangewend om de Bondgenooten te doen besluiten van hem Saxen over te laten, en in den beginne was het bij den Keizer van Rusland zeer wel geslaagd. De Vorst van *Repnin* is van Dresden terug geroepen en word hier dagelijks gewagt, zijnde hij door een Pruissischen Gouverneur opgevolgd. Zelfs verzekerde men dat in eene bijzondere audientie, Keizer *Alexander* den Prins *von Metternich*, die zich tegen deze vereeniging verzette, zeer koel behandeld hadt; doch deze laatste heeft volgehouden en even zoo als Frankrijk en Beijeren formeel tegen de vereeniging van Saxen met Pruissen geprotesteerd. Sedert zijn er nog nieuwe hinderpalen in den weg gekomen, daar de oude Koning van Saxen en de Hertog van Weimar, de wettige erfgenaams des Rijks, en de regerende tak, ook tegen de bezetting der Staten van hun huis door Pruissen, hebben geprotesteerd. Ook zegt men dat het de Gemalin van den laatsten, de zuster van den Keizer *Alexander*, gelukt is de meening van haren doorluchtigen Broeder te veranderen, en dierhalven geloofd men vrij algemeen dat de Koning *Frederik Augustus* zijnen troon weder zal bekiimmen, en dat Pruissen genoodzaakt worden zal om van zijne plannen af te zien. Evenwel dringt Engeland er op aan dat de magt van Pruissen aanzienlijk vermeerderd worde. De zaak van Polen is steeds onbeslist. Rusland even als Pruissen grond zijne regten op de overeenkomst van Kalisch; doch de andere Mogendheden en voornaamlijk Frankrijk, Oostenrijk en Engeland, weigeren volstrekt om eene zoo belangrijke bezitting als Polen in handen van Rusland te zien komen, het welk het een zoo groot overwigt over de andere Magten van het vaste land geven zoude.

Ook vind men in onze Dagbladen de volgende Declaratie van den Koning van Saxen:

„ *Frederik Augustus*, bij de gratie Gods, Koning van Saxen, hertog van Warschau, enz.

„ Wij vernemen met levendige smart, dat ons Koningrijk Saxen provisioneel door de troepen van Z. M. den Koning van Pruissen staat bezet te worden.

„ Vastelijk besloten hebbende ons lot van dat onzer volken niet af te scheiden; vol vertrouwen op de regtvaardigheid en grootmoedigheid der geallieerde Monarchen, en voornemens om tot hunne alliantie toe te treden, zoodra wij daartoe de middelen zouden hebben, besloten wij, na den slag van Leipzig, aldaar de overwinnaars af te wachten. Doch de Souvereinen weigerden ons te hooren. Men noodzaakte ons onze Staten te verlaten en ons naar Berlijn te begeven. Z. M. de Keizer van Rusland deed ons echter te kennen geven, dat onze verwijdering uit Saxen slechts door de militaire belangen bevolen was, en Z. M. zocht ons tevens aan, hem een volkomen vertrouwen te schenken. Wij ontvingen insgelijks van HH. MM den Keizer van Oostenrijk en den Koning van Pruissen treffende bewijzen van belangstelling en gevoeligheid. Wij waren derhalven geregtigd ons aan de hoop over te geven, dat, zoodra de militaire oorzaken zouden hebben opgehouden, wij in onze regten hersteld en aan onze dierbare onderdanen teruggegeven zouden worden. Wij waren des te meer geregtigd eene spoedige en gelukkige verandering in onzen toestand te verwachten, daar wij den zamenverbonden Souvereinen ons opregt verlangen hadden doen te kennen geven, om tot het herstel van de rust en de vrijheid mede te werken, dewijl wij, op alle wijzen, waartoe men ons de magt gelaten had, onze ware verknochtheid voor hunne personen en voor de oorzaak, die het voorwerp hunner pogingen was, aan den dag gelegd hadden.

„ De vrede met Frankrijk gesloten zijnde, was het ons allersmertelijkst te vernemen, dat onze herhaalde instantien tot ons spoedig herstel geen ingang hadden gevonden; dat onze billijke hoop nogmaals verijdeld was, en dat de beslissing onzer dierbaarste belangen en die van onze volken tot het kongres van Weenen uitgesteld was geworden. Verre, nogtans, van aan de geruchten, welke, na den vrede van Parijs, omtrent het lot onzer Staten verspreid werden, geloof te slaan, stellen wij een volkomen vertrouwen in de

Zie verder den kant van deze Bladz.

regtvaardigheid der geallieerde Monarchen, alhoewel het ons onmogelijk is de beweeggronden der omtrent ons in acht genomen handelwijze te doorgronden.

„ Het behoud en de bevestiging der wettige dynastien is het groote doel eens zoo gelukkiglijk ten einde gebragten oorlogs geweest: de tot dat einde gecoaliseerde Mogendheden hebben, bij verschillende gelegenheden, op de plegtigste wijze verkondigd, dat zij, ver van eenigerlei ontwerp van veroveting of vergrooting, slechts het herstel van het regt en de vrijheid van Europa in het oog hielden Saxen, in het bijzonder, heeft de stelligste verzekering ontvangen, dat deszelfs integriteit gehandhaafd zal worden. Deze integriteit bevat wezenlijk het behoud der dynastie, voor welke de natie openlijk hare bestendige gehechtheid, mitsgaders den eenpazigen wensch, om met deszelfs Souverein vereenigd te zijn, heeft aan den dag gelegd.

„ Wij hebben aan de voornaamste Mogendheden van Europa eene vrijmoedige en volledige openlegging gedaan van de beweegredenen, die onzen politieken gang, gedurende den laatsten tijd, bestuurd hebben, en volgens het onwrikbaar vertrouwen, dat wij in hunne kunde en regtvaardigheid stellen, zijn wij overtuigd, dat zij niet alleen de zuiverheid onzer voornemens, maar ook de volstrekte noodzakelijkheid erkend hebben, welke uit de bijzondere positie onzer Staten, en het gebiedende der omstandigheden voortvloeide, die ons beletteden om aan den worstelstrijd ten behoeve van Duitschland deel te nemen.

„ De onschendbaarheid van onze regten en die van ons huis op het door onze voorouders wel en wettig verkregen erfgoed is erkend: ons spoedig herstel moet het gevolg daarvan zijn.

„ Wij zouden aan onze geheiligde pligten jegens ons koninklijk huis en jegens ons volk te kort doen, indien wij op de tegen onze Staten ontworpene nieuwe maatregelen stilzwegen, op het oogenblik, dat wij het regt hebben derzelver teruggave te verwachten. Het aan den dag gelegd voornemen van het koninklijk hof van Pruissen, om provisioneel onze saxische Staten te bezetten, verpligt ons onze wel gegronde regten tegen zoodanigen stap te doen gelden en plegtig te protesteren tegen de gevolgen, welke uit dien maatregel zouden kunnen voortspruiten.

„ Het is bij het kongres van Weenen, en ten aanzien van geheel Europa, dat wij ons van dezen pligt kwijten, door het eigenhandig onderteekenen van de tegenwoordige, en door het terzelfder tijd openlijk herhalen van onze, voor eenigen tijd, aan de hoven der verbondene Mogendheden medegedeelde declaratie, dat wij nimmer zullen bewilligen in den afstand der Staten, die wij van onze voorouders geërfd hebben, en dat wij geene schadeloosstelling of equivalent, welke ons daarvoor mogt aangeboden worden, zullen aannemen.

„ Gegeven te Fredrichsfeld, den 4den november 1814."

(*geteekend*) FREDERIK AUGUSTUS.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

'S HAGE *den* 4. *December.* Heden is Z. K. H. de Souvereine Vorst, voor eenen korten tijd, van hier naar Brussel vertrokken.

'S HAGE *den* 6. *December.* Zijne Koninklijke Hoogheid heeft, op onderscheiden verzoeken van belanghebbenden, met gemeen overleg van de Staten-Generaal dezer Landen, dispensatie verleend van de lastige en kostbare formaliteiten, door de alsnog vigerende wetten voorgeschreven, bij den verkoop van goederen van minderjarigen, wastomrent, in afwachting van het hollandsch burgerlijk wetboek, in elk bijzonder geval, een adres dient gemaakt te worden.

, Op den 3. December 1814, des avonds omstreeks half zeven uren, is in Amsterdam door een subiet toeval op het alleronverwagtst in den ouderdom van zeven en veertig Jaren overleden, onze waarde Moeder ANNA MARIA FRANCK, Weduwe JOHANNES ROGHAIR, in leven Predikant te Bunnik; innerlijk getroffen, geven wij hiervan door dezen kennis, aan Vrienden en Naastbestaanden, met verzoek van Condoleantie Brieven verschoond te worden.

S. ROGHAIR, *Med. Doctor* te Ouderkerk aan den Amstel.
Mede uit naam van mijne Broeders en Zuster.

, Op Maandag den 12. December 1814, zal men te Zeijst, publiek op den hoogen weg naar Utrecht, en bij de Koppel, verkoopen: 400 zeer zware Beuke BOOMEN, en eene aanzienlijke partij Eiken HAKHOUT; kunnende alle te water vervoerd worden. Nader onderrigt te bekomen bij VAN BERN, Burgemeester te Zeijst.

Tweede Definitive Toewijzing op Regterlijk Gezag, zelfs beneden den Schatprijs.

, Men laat een iegelijk weten, dat men op Donderdag den 15. December 1814, des voormiddags ten elf uren, ter Audientie van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, ten overstaan van den Wel Edelen Gestrengen Heer Mr. *Petrus van Musschenbroek*, Regter in welgemelde Regtbank, als daartoe gecommitteerd bij Vonnis van dezelve Regtbank, in dato den twee en twintigsten Augustus agttienhonderd veertien, behoorlijk geregistreerd, bij welk Vonnis de Verkoop der natemeldene onroerende Goederen is gelast en bevolen; zal overgaan tot de Finale Toewijzing der natemeldene WONINGEN, en zulks beneden de gedane tauxatie vermits op de eerste Difinitive Toewijzing geen hooger Bod gedaan is.

No. 1. Drie Kameren of Woningen, naast den anderen, met hunne Erven en Gronden, agter dezelven, eene ruime Plaats, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Lange Nieuwstraat, Wijk A. Numeros 303, 304 en 305. daar aan weerszijden het Dolhuis of derzelver regt verkregen hebbende, naast gelegen zijn. Wordende de eerste verhuurd aan *Michael Caro*, voor 16 stuivers; de tweede aan *Abraham Michal*, voor 14 stuivers en de derde aan *Antonie Rosel*, om 15 stuivers, allen per Week.

Deze drie Woningen zijn door de daartoe benoemde Experts geschat op 275 Guldens.

No. 2. Eene Kamere of Woninge, staande binnen Utrecht, in de Groot-Eligensteeg, Wijk A. Numero 132, zijnde verhuurd aan *Christiaan Hellings*, om 13 stuivers per Week.

Dit Perceel is door de Experts getaxeerd op 90 Guldens.

No. 3. Eene Kamere of Woninge, staande binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Lange Lauwerstraat, Wijk H. Numero 154, zijnde verhuurd aan *Christiaan Koolé*, voor 13 stuivers per Week.

Deze Woninge is door de Experts getaxeerd op 110 Guldens.

Behoorende dezelve Onroerende Goederen tot de gemeenschap en nalatenschap van wijlen *Gerrit Mulder*, en geschied deze Verkooping in kragte van het Vonnis hier bovengemeld, ten verzoeke van de meerderjarige Erfgenamen der gemeenschap en nalatenschap van wijlen voornoemden *Gerrit Mulder*, — voorts ten verzoeke van *Susanna Jenke Clasis*, Weduwe van *Cornelis Mulder*, wonende te Utrecht, als Moeder en Legale Voogdesse over hare drie minderjarige Kinderen *Pieter* — *Gerrit* — en *Willem Mulder*, door denzelven haren overleden Man aan haar in Echte verwekt, en in tegenwoordigheid van *Martinus Renkin*, wonende te Utrecht, als Toeziende Voogd over gemelde minderjarigen. Zijnde de Memorie van Lasten ter Griffie van welgemelde Regtbank gedeponeerd, en op den 6. October 1814, ter Audientie van dezelve Regtbank voorgelezen.

De tweede Definitive Toewijzing zal plaats hebben, op denzelven 15. December 1814, ter bovengemelde Rolle.

Iemand nadere onderrichting begerende, adresfere zich ten Kantore van den Procureur WILHELMUS GEERLING, in de Korte Nieuwstraat binnen Utrecht.

Bij wien de Bewijzen van Eigendom, alsmede Copie der Memorie van Lasten, voor een ieder ter visie liggen.

IN NAAM DER HOOGE OVERHEID.

, Provisioneele Verkooping ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van het nabeschreven, door stand en gelegenheid, uitmuntend, zeer modern, hegt en sterk, naar den nieuwsten smaak wel ingerigt LOGEMENT en KOFFYHUIS, genaamd *Het Hof van Holland*, waarbij eene groote en zeer schoone Kolfbaan, als mede van een HUISJE of KAMER, staande en gelegen binnen Utrecht.

No. 1. Een HUIZINGE en ERVE, geapproprieerd tot een Logement en Koffijhuis, met een extra schoone en groote Kolfbaan daar agter, genaamd *Het Hof van Holland*, staande en gelegen binnen Utrecht aan het Vreeburg, Wijk D. No. 245. Arrondissement van de Civile Regtbank van Utrecht, door *Cornelis van Leeuwen* bewoond wordende. Zijnde voorzien van voren van eene brillante Gevel, waarin beneden zes Ramen en een Deur; op de eerste verdieping zeven Ramen en daar boven twee Dakramen; belend aan de eene zijde de oud R. C. Armenkamer en aan de andere zijde het Drieharingsteegje.

No. 2. Een KAMER of WONING, staande en gelegen als voren, agter het voornoemde Perceel, in het Drieharingsteegje, Wijk D. No. 2 4/5, door de Weduwe *van der Mijden* bewoond wordende.

Het beslag is gedaan tegen *Hendrik de Neut*, Winkelier, wonende te Utrecht, ten verzoeke van den Heer *Anthony Gustaaf de Geer*, voor deszelfs firma van Negotie, gecarteerd hebbende ten name van *de Munnik* en *de Geer*, wonende te Utrecht, domicilie kiezende ten Kantore van den Procureur *Kraamwinkel*, binnen Utrecht woonachtig, Wijk B, No. 1 2/5, welke ter dezer zake voor hem zal occuperen. — Bij Proces Verbaal van den 19 Augustus 1814, ten zelven dage behoorlijk geregistreerd; overgeschreven op het Bureau der Hijpotheken van het Arrondissement Utrecht den 27. Augustus 1814, en ter Griffie van voorn. Regtbank, den 7. September daaraanvolgenden; waar van de Kopijen gelaten zijn aan den Heer Mr. *J. S. Gobius*, Griffier van het Vredegeregt 2de Kanton Utrecht, en aan den Heer Mr. *R. A. Schutt*, desijds de functien van Burgemeester der Stad Utrecht waarnemende, dewelken het origineel geviseerd hebben.

De eerste Afkondiging der Memorie van Lasten zal ter bovengemelde Rolle plaats hebben, op Donderdag den twintigsten October 1814, des morgens om elf uren.

Utrecht den 7. September 1814. (*get.*) J. H. KRAAMWINKEL, *Procureur*.

Het dubbeld dezer is geplaatst op het Bord daar toe bestemd, in de Gehoorzaal van de Regtbank, op heden den 7. September 1814. (*get.*) D. J. VAN EWYCK, *Griffier*.

Geregistreerd te Utrecht den 13 September 1814, fol. 36. c. 7, ontvangen met de Verhooging eene Gulden zeven Stuivers. (*get.*) P. J. J. RAM.

De Provisioneele Toewijzing zal plaats hebben op Donderdag den 15. December 1814, des morgens om elf uren, ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, en zulks op den gestelden prijs ten aanzien van No. 1. op *f* 2000 - : - - en van No. 2. op *f* 25 - : - :

Iemand eenig nader onderrigt begerende, adresfere zich ten Kantore van bovengemelden Procureur JOHANNES HENDRIKUS KRAAMWINKEL, binnen Utrecht.

IN NAAM DER HOOGE OVERHEID.

, Definitive Verkooping ter Rolle der Geregtelijke Uitwinningen van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van een BUITENPLAATS, met de daarop staande GEBOUWEN, en het daar bij behoorend LAND, staande en gelegen buiten de Wittevrouwen Poort der Stad Utrecht.

De Buitenplaats (genaamd) *OUDWYK*, gelegen in de Gemeente van Utrecht, voormaligen Geregte van Wittevrouwen, aan het einde der Maliebaan, Wijk I, No. 258, bestaande in een Woonhuis, Koepel, Boeren Woning, Schuur en verdere Getimmertens, met Tuin en Warmoeseerslanden en Vijver, te famen groot ruim twee Morgen twee honderd Roeden, belendende ten Oosten en Noorden den publieken Weg, en ten Westen en Zuiden den Heer *van Doelen*.

Een Stukje LANDS, gelegen bij de gemelde Plaats Oudwijk, in de Gemeente van Utrecht, voormaligen Geregte van Wittevrouwen, groot omtrent agt en zestig Roeden, zijnde Warmoesiersland, strekkende van den Eigendom van den Heer *Carel Joseph Garbaulet* zuidwaards op, tot aan het zoogenaamde Eilandje, daar aan de eene zijde de Sloot liggende naast de Laan van *Oudwijk*, en aan de andere zijde den Eigendom van de Stad Utrecht naast gelegen is.

Volgens opgaaf Verhuurd aan *Diena Elisabeth de Visser*.

Het beslag is gedaan tegen *Christiaan de Visser*, voorheen Logementhouder en *Diena Elisabeth de Visser*, meerderjarig en ongehuwd, beiden wonende binnen Utrecht in de Minrebroederstraat, Wijk G. No. 302, voorts tegen *Jeronimus van Lelieveld*, Junior, thans Logementhouder, Weduwenaar van wijle *Aletta de Visser*, wonende insgelijks te Utrecht in de Minnebroederstraat, Wijk G. No. 302, ten verzoeke van den Heer *Hermanus Brouwer*, openbaar Notaris, wonende te Utrecht, op het Oude Kerkhof, Wijk F. No. 81, welke domicilie kiest ten huize van deszelfs Procureur den Heer *Jan Jacobus van Leeuwen*, wonende te Utrecht op de Voorstraat, bij Proces Verbaal van den 2. Julij 1814, geregistreerd te Utrecht door den Heer Ontvanger *Ram*, den 5. daaraanvolgenden, tegen betaling van twaalf stuivers voor alle Regten, overgeschreven aan het Kantoor der Hijpotheken te Utrecht den 16. Julij 1814, en ter Griffie van de Regtbank aldaar zitting houdende, den agt en twintigsten daaraanvolgenden, waar van Kopien zijn ter hand gesteld aan den Heer *Aart Adriaan Meerman van der Goes*, Griffier van het Vredegeregt van het Eerste Kanton Utrecht, en aan den Heer *Jan van den Velden*, Burgemeester van gemelde Stad.

De eerste Afkondiging van de Memorie van Lasten zal plaats hebben, ter bovengemelde Rolle, op Donderdag den agtsten September 1800 veertien, des voormiddags ten elf uren.

Utrecht den 28. Julij 1800 veertien. (*geteekend*) J. J. VAN LEEUWEN, *Procureur*.

De Provisioneele Toewijzing heeft plaats gehad, ter bovengemelde Rolle, op Dingsdag den 11. October 1814.

De Definitive Toewijzing zal plaats hebben ter bovengemelde Rolle op Donderdag den 15. December 1814, des voormiddags ten elf uren, boven den gestelden prijs van een duizend Guldens, als zijnde bij de Provisioneele Toewijzing niet verhoogd.

Die eenige nadere onderrigting begeren, adresfeeren zich ten Kantore van den Procurenr JAN JACOBUS VAN LEEUWEN, op de Voorstraat binnen Utrecht.

, JAN DANIEL MERCKER, Makelaar, te Amsterdam, zal als last en order hebbende van deszelfs Principalen, op Donderdag den 22. December 1814, des voormiddags ten 10 uren, in 't Regthuis, en op den Dorpe van Polsbroek, in 't openbaar doen veilen en dadelijk bij afslag Finaal Verkoopen, de navolgende Goederen onder Zuid-Polsbroek:

No. 1. Een HOFSTEDE met 24 Morgen WEI- HOOI- en TEELLAND. — No. 2. Acht Morgen DITO. — No. 3. Vier Morgen HOOILAND. — No. 4. Acht Morgen WEI- HOOI- en TEELLAND. — No. 5. Zeven en half Morgen DITO. — En No. 6. Vier Morgen DITO.

Breeder bij Billetten geannonceerd; kunnende de Woning en Betimmering, met voorkennis van den Bewoner, en de Landerijen dagelijks, voormiddags bezichtigd, en nader onderrigting bekomen worden, bij bovengemelden Makelaar, op de Keizers Gragt, No 716, alsmede bij den Notaris BLANKEN, te Oudewater, alwaar de Bewijzen van Eigendom en Veilconditie, acht dagen voor den Verkoopdag, dagelijks te zien en te lezen zullen zijn.

, Op Donderdag den 22. December 1814, des namiddags ten drie uren, zal men ten Kantore van den Notaris DEHAEN, in de Arembergstraat No. 1623, te Antwerpen, publiek verkoopen: eene groote, schoone en patrimonieele HUIZINGE, met groote Poorten, gebouwd en gemeubleerd naar den nieuwsten smaak, gelegen te Antwerpen in de Kammestraat, Sectie 4. No. 773, hebbende verscheidene Zalen en Kamers, zoo wel beneden als boven, twee Kenkens, verscheidene Kantoren, Magazijnen, Remisen, Stalling voor zes Paarden, twee groote opene Plaatsen, Tuin, Zolders, ruime Kelders enz.; benevens nog zeven daar aan gelegene patrimonieele EIGENDOMMEN, geschikt om groote Magazijnen van te maken, al betwelke zeer dienstig is voor alle affaires en etablissementen, alle zijnde gelegen in het schoonste en volkrijkste kwartier derzelve Stad.

TE UTRECHT, BY DE LEEUW EN COMP.